

مثل کشف

میترا زمانی که هم کلاسی ها و دوستانش برای تماشای ویتترین مغازه ها و بررسی مد لباس در خیابان ها وقت می گذاشتند، دغدغه اش پیگیری علاقه مندی های دوران کودکی اش بود. او به جای دنبال کردن مد و خیاطی، به دنبال طراحی فنی قطعات، ساخت آن ها و کار با دستگاه های فنی بود. زمانی که هم سن و سالانم دنبال انواع مد لباس و خیاطی بودند، من در کارگاه های تراشکاری دنبال ساخت انواع قطعات مکانیکی خود رو بودم. برای من این کار مثل کشف یک دنیای جدید بود. دنیایی که هر روز می توانستم قطعه ای جدید بسازم و از مهارت های فنی ام استفاده کنم. تلاش او هم زمان با پیگیری رؤیاهایش برای اثبات یک چیز بود. دوست داشتم نشان بدهم که خانم ها هم از پس کارهای مردانه برمی آیند.»

بدون توجه به جنسیت

خانم امیری اعتقاد دارد که جنسیت زن و مرد نمی تواند ملاک موفقیت یک فرد باشد. از دید او، موفقیت زمانی حاصل می شود که کاری درست انجام شود و با کسب تجربه در آن، به بهترین شکل ممکن پیش برویم. «به نظر من الان دیگر هیچ فرقی بین خانم و آقا وجود ندارد. در حوزه کاری ما حدود ۱۴۰ خانم دارای پروانه کسب تراشکاری داریم که در حوزه خود بسیار موفق هستند. ما حتی خانم هایی داریم که در کارگاه ها، پای دستگاه جوش می ایستند و کار جوشکاری انجام می دهند و حتی همکاران خانمی داریم که پای دستگاه «سی ان سی» می ایستند، دستگاهی که کار با آن اصلا راحت نیست. این نشان می دهد که با تلاش و اراده می توانیم به هر موفقیتی دست پیدا کنیم. بدون توجه به جنسیت.»

برای او کار کردن یعنی تلاش برای خلق چیزی مفید و معنادار؛ به عبارتی برای میترا امیری؛ کار، شرافت زندگی است. هر روز که به کارگاه می آیم، حس می کنم به جامعه و زندگی اطرافم ارزشی اضافه کرده ام. این حس مسئولیت و تعهد به کاری که انجام می دهم، شرافتی به زندگی ام می بخشد که با هیچ چیز دیگری قابل مقایسه نیست.»

مثل خار در چشم

وقتی پای موفقیت به میان می آید، چالش های موفقیت نیز خود را نشان می دهند. همان طور که روان شناسان با هزار زبان می گویند، موفقیت بدون چالش وجود ندارد و توانایی آدم ها در حل مسائل و مشکلات، آن ها را موفق می کند. میترا امیری نیز با داشتن همسری پرستار و دختری ۲۷ ساله، تعادل خوبی بین کار و زندگی شخصی خود برقرار کرده است. او معتقد است با دقت و تمرکز می توان بر چالش ها غلبه کرد. «هر شغلی سختی های خودش را دارد. این کار هم که بخواهی در یک محیط مردانه باشی و مدام پای دستگاه بایستی، حواس جمع و تمرکز و دقت بالایی می خواهد و اگر حواست نباشد، دستگاه آسیب های بدی می زند. سروصدای دستگاه ها و کارهای فنی و کاری که مستلزم این باشد با گریس و روغن دائم سرو کار داشته باشی، هم مصائب خودش را دارد.»

آسیب های بدنی و دشواری های کار با دستگاه های بزرگ و حساس، بخشی از نگرانی های افرادی است که در کارگاه های حرفه ای کار می کنند. موضوعی که خانم امیری هم به آن اشاره دارد. «در کار ما موارد ایمنی در استاندارد بالایی باید رعایت شود و خدایا شکر تا کنون آسیبی نه خودم دیدم و نه همکارانم. اما از آسیب های کار در این حوزه می توانم به پلیسه هایی که حین کار در دست یا چشم می پردازم اشاره کنم که گریزناپذیر و برای اغلب تراشکاران پیش می آید و دیگر برای ما طبیعی شده است. این راهم بگویم که خانم ها چون از دقت بیشتری برخوردارند، به ندرت این اتفاق ها برایشان می افتد. اگر بخواهم توصیف کنم، درد این پلیسه ها مثل مواقعی هست که چشم های یک جوشکار از جوشکاری ملتهب و دردناک می شود. این اتفاق برای تراشکار چندین برابر است و درد شدید چشم را باید با مراجعه به بیمارستان و خارج کردن پلیسه درمان کرد. درست مثل اینکه یک خار در چشمت باشد.»

خوش قولیم

در باره سخت ترین و پیچیده ترین قسمت تراشکاری، خانم امیری با حوصله توضیح می دهد که تراشکاری زیر مجموعه های زیادی دارد. او با هیجان از تجربه اش در بازسازی و ساخت قطعات پلوس می گوید. «پلوس قطعه ای است که حرکت اولیه ماشین را انجام می دهد و مربوط به جلوبندی ماشین است. ما اینجا هم آسیب دیدگی های قطعه را برطرف می کنیم و هم به صورت کامل آن را می سازیم.»

هنگام صحبت درباره فرایند تولید، با افتخار اشاره می کند که قطعات پلوس و میل پلوس را خودشان تولید می کنند و این قطعات را در اختیار خودروسازها قرار می دهند. «برای پلوس در مشهد تنها ما این کار را انجام می دهیم. دستگاه مخصوص تعمیرات پلوس را فقط ما داریم و در مشهد کارگاه دیگری کار تعمیر را انجام نمی دهد.»

وقتی صحبتمان به اینجا کشید که اگر خودروی شخصی شان نیاز به تعمیر پیدا کند، چه کسی پیشقدم می شود تا آن را به تعمیرگاه ببرد، خودش یا همسرش؟ قاطعانه و بدون تأمل می گوید: «اکثر امن می برم. چون به واسطه کارم با تعمیرگاه ها و مکانیکی ها همکاری می کنیم و آشنا هستیم.»

میترا امیری هم با چالش های اجتماعی از جمله تبعیض جنسیتی و کار کردن زنان در مشاغل که به طور سنتی مردان جلو دار آن بودند، مواجه شده است. اما با برخورد خوش و کار با کیفیت، موفق شده است مشتریان خود را متقاعد کند. او باور دارد که دقت و نظم خانم ها در انجام کارهای فنی، آن ها را از آقایان متمایز می کند. «از آنجایی که اکثر مراجع کنندگان به کارگاه ما آقایان هستند، هنوز هم گاهی پیش می آید که وقتی مراجعه کننده ای با من روبه رومی شود، برایش قابل قبول نباشد که یک خانم در این حوزه بتواند یک کار تمیز ارائه دهد. چون این باور اشتباه را دارند که فکر می کنند اگر آقای یک کار فنی انجام دهد، برایشان مطمئن تر است. اما معمولاً من در این مواقع با برخورد خوش و صحبت، چنین چالش هایی را حل می کنم و آن ها بعد از رضایت از انجام کار خود روشن، کارگاه ما را به دیگران معرفی می کنند و این بهترین تبلیغ و انگیزه برای کار ماست.» در خلال صحبت هایش درباره بازدیدهایی که انجام می دهد، مشخص شد که خانم امیری به واسطه مسئولیتی که در اتحادیه دارد حضور بسیاری از خانم های شاغل در این شغل و حتی شغل های سخت تری مانند ریخته گری را دیده است. او به خانم هایی که علاقه مند هستند پیشنهاد می کند که به این شغل وارد شوند. «در بازدیدهایی که انجام می دهیم، خانم های شاغل در این حوزه ها را زیاد می بینیم که مشغول به کار فنی هستند، حتی در حرفه ریخته گری که بسیار کار پر زحمت و سختی است خانم ها حضور دارند. خیلی وقت ها این حضور برای آقایان عجیب است ولی با آن کنار آمده و پذیرفته اند که خانم ها هم می توانند از این کارها بکنند. آن ها بعد از مدتی به توانایی خانم ها پی برده و حتی ابراز خوش حالی می کنند چرا که ما خانم ها در کار از بعضی آقایان خوش قول تر هستیم.»

زمان خدا حافظی با خودم فکر می کنم داستان میترا امیری به من ثابت کرد که یکی از ۸۰ میلیون ایرانی است که به علاقه خود پی برده و از آن به عنوان پلی برای رسیدن به رؤیاهایش بهره برده است.

